

**BRIEF
& CASE**
BĘDŹMIROWSKI
ZINKIEWICZ
PARTNERZY

Gdynia, dnia 29 sierpnia 2020 r.

Do:
TRYBUNAŁU KONSTITUCYJNEGO
AL. J. CH. SZUCHA 12A
00-918 WARSZAWA

SKARŻĄCY: M Z

reprezentowany przez radcę prawnego Olgę Zinkiewicz
Brief&Case Kancelaria Radców Prawnych
Będźmirowski i Partnerzy
ul. Warszawska 58/4, 81-309 Gdynia

SKARGA KONSTITUCYJNA

Działając w imieniu skarżącego, w oparciu o załączone pełnomocnictwo, na podstawie art. 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. nr 78, poz. 483 ze zm.) oraz odnośnych przepisów ustawy o Trybunale Konstytucyjnym, wnoszę o:

- stwierdzenie niezgodności art. 38 ust. 5 w zw. z art. 2 Ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1282) rozumianego ten sposób, iż wymaga on świadczenia pracy w charakterze pracownika samorządowego w dniu nabycia przez pracownika samorządowego prawa do nagrody jubileuszowej jako niezgodnego z art. 24, 64 ust. 1 oraz art. 2 Konstytucji RP;
- zasądzenie od Skarbu Państwa - Sejmu Rzeczypospolitej na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania przez Trybunałem Konstytucyjnym.

PODPIS SKARGI KONSTITUCYJNEJ

—
BRIEF&CASE
KANCELARIA RADCÓW PRAWNYCH
BĘDŹMIROWSKI, ZINKIEWICZ
I PARTNERZY

+48 512 300 124
+48 512 460 024
NIP 5862320455
KRS 687086

ZINKIEWICZ@BRIEFCASE.PL
BEDZMIROWSKI@BRIEFCASE.PL
WWW.BRIEFCASE.PL
WARSZAWSKA 58/4, 81-309 GDYNIA

Niniejsza skarga konstytucyjna zostaje złożona w związku z wydaniem przez Sąd Okręgowy w O - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G wyroku z dnia maja 2020 roku w postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą , który:

- narusza zasadę szczególnej ochrony pracy (art. 24 Konstytucji), gwarancje ochrony innych niż własność praw majątkowych (art. 64 ust. 1 Konstytucji) oraz zasadę sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji);
- został wydany na podstawie art. 38 ust. 2 i 5 oraz art. 2 Ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1282) ;
- jest orzeczeniem ostatecznym w myśl art. 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, albowiem zostało ono wydane przez Sąd II instancji, na skutek wniesionej przez skarżącego apelacji; od wyroku Sądu Okręgowego nie został (nie przysługiwał) nadzwyczajny środek zaskarżenia;
- jest orzeczeniem ostatecznym w myśl art. 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, albowiem zostało ono wydane przez Sąd II instancji, na skutek wniesionej przez skarżącego apelacji; od wyroku Sądu Okręgowego nie został (nie przysługiwał) nadzwyczajny środek zaskarżenia; zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 3982 §1 KPC skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych; z uwagi na wartość przedmiotu sporu, skarżącemu nie przysługiwało prawo wniesienia skargi kasacyjnej;
- został doręczony skarżącemu w dniu 08 czerwca 2020 roku .

UZASADNIENIE

Istotne elementy stanu faktycznego

Skarżący przez praktycznie całe swoje życie zawodowe, począwszy od sierpnia 1978 r. do dnia dzisiejszego pozostawał pracownikiem samorządowym. Przerwa w zatrudnieniu jako pracownika samorządowego przypadła na okres pomiędzy czerwca 2015 r. a lutego 2019 r. W dniu czerwca 2015 roku skarżący został zwolniony bez zachowania okresu wypowiedzenia (art. 52 KP) ze stanowiska pracownika samorządowego. Wyrokiem z dnia października 2015 roku (sygn. akt) Sąd Rejonowy w K uznał rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia za niezgodne z prawem. Powód utracił jednak status pracownika samorządowego. Odzyskał tenże status w dniu lutego 2019 r., kiedy ponownie został zatrudniony na stanowisku pracownika samorządowego. Zgodnie z wyliczeniami skarżącego, osiągnął on 40 lat pracy w dniu stycznia 2019 r., tj. wówczas kiedy nie był zatrudniony nie na stanowisku pracownika samorządowego i pozostawał zatrudniony u zarządcy nieruchomości. Skarżący, po zatrudnieniu na stanowisku pracownika samorządowego, zwrócił się w wnioskiem o wypłatę nagrody jubileuszowej do pracodawcy. Tenże, odmówił, wskazując iż powód nabył prawo do nagrody jubileuszowej świadcząc pracę poza jednostką samorządową. Skarżący wniósł pozew do Sądu Rejonowego w K . Powództwo zostało oddalone. Sąd Rejonowy wskazał, iż nagroda jubileuszowa wypłacana jest po osiągnięciu określonego stażu pracy. Zazwyczaj jest to dzień, w którym pracownik nabył

do niej prawo. Z uwagi, na fakt, iż u skarżącego jubileusz ten przypadł u innego pracodawcy aniżeli jednostka samorządowa, ewentualne zobowiązanie do wypłaty nagrody jubileuszowej- gdyby była przewidziana- spoczywałoby na tymże pracodawcy. Wyrok został w tym zakresie podtrzymany przez Sąd Okręgowy w O (sygn. akt).

Prawne uzasadnienie zarzutu niezgodności

Skarżący opierał swoje roszczenia, w pierwszym rzędzie, na regulacji art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1260 z późn. zm., dalej: „UOPS”), zgodnie z treścią którego nagroda jubileuszowa przysługuje po 40 latach pracy w wysokości 300% wynagrodzenia miesięcznego. W drugim rzędzie, wywodził swoje roszczenia z regulacji art. 38 ust. 5 UOPS, zgodnie z którą do okresów pracy uprawniających do nagrody jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednio zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Zgodnie z brzmieniem przepisów UOPS, nagroda jubileuszowa należy się pracownikowi z tytułu pracy w rozumieniu tzw. ogólnego stażu pracy, a nie stażu zakładowego. Orzecznictwo wyjaśnia, że w art. 38 ust. 5 UOPS chodzi o tzw. ogólny staż zatrudnienia - nabyty we wszystkich miejscach pracy na przestrzeni kariery zawodowej, a nie w jednym zakładzie pracy (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 października 2005 roku, II PK 65/05, OSNP 2006/15-16/241, LEX). Kluczowe dla rozstrzygnięcia w sprawie będącej podstawą do wniesienia niniejszej skargi konstytucyjnej jest rozstrzygnięcie, czy fakt, że okres 40 lat zatrudnienia pracownika (obecnie) samorządowego upłynął, kiedy skarżący był zatrudniony nie jako pracownik samorządowy, ma znaczenie dla wypłaty nagrody jubileuszowej. Okoliczność ta przesądziła bowiem o odmowie wypłaty nagrody.

W ocenie skarżącego istotne pozostawało, iż w dniu podjęcia zatrudnienia w jednostce samorządowej, tj. w dniu lutego 2019 roku, skarżący spełniał przesłanki wypłaty nagrody jubileuszowej, ponieważ - jak to wynika z art. 38 ust. 5 UOPS - do okresów pracy uprawniających do nagrody jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednio zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. W cytowanym wyżej przepisie nie ma mowy ani o zakładowym stażu pracy (tj. o pracy tylko na rzecz urzędu), ani o konieczności świadczenia pracy w charakterze pracownika samorządowego w chwili nabycia prawa do nagrody jubileuszowej. Z literalnego brzmienia przepisu wynika wprost, że okresy zatrudnienia mają być „zakończone”.

Na brak definicji « okresów pracy » wskazywanych w 38 ust. 5 UOPS zwracał uwagę np. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze w wyroku z dnia 09 listopada 2017 r., sygn. akt IV Pa 88/17. Faktem jest bowiem, iż UOPS nie definiuje pojęcia „okresu pracy”, a także nie precyzuje, czy chodzi o okresy pozostawania w stosunku pracy, czy też faktycznego jej wykonywania. Regulacje z UOPS stanowią natomiast, że do „okresów pracy” uprawniających do nagrody jubileuszowej zalicza się wszystkie zakończone poprzednio okresy zatrudnienia oraz inne

okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Jak wskazano w przywołanym wyżej wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze : « analizując zakresy pojęć „okres pracy” i „okres zatrudnienia” w oparciu o te przepisy jest oczywiste, że pojęcie „okresu pracy” jest szersze od pojęcia „okresu zatrudnienia”, skoro do okresów pracy zalicza się okresy zatrudnienia i inne okresy. Sama treść przytoczonych przepisów nie pozwala jednak na ustalenie definicji pojęcia „okres pracy”, dostatecznie ścisłej (...)”. Wykładnia językowa nie prowadzi do wyinterpretowania precyzyjnej normy. Nie da się również zastosować wykładni systemowej ponieważ Kodeks pracy nie zawiera definicji „okresu pracy”. Niemożliwe jest również stosowanie przepisu art. 51 § 1 k.p. ponieważ pojęcie „okresu zatrudnienia” z k.p. nie jest tożsame z pojęciem „okresu pracy”, o którym mowa w UOPS. Nadto, jak słusznie przeanalizowano w wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze : „wątpliwe jest także, czy pojęcie „okresu zatrudnienia” z k.p. jest tożsame z pojęciem „okresu zatrudnienia” z ustawy o pracownikach samorządowych, a to z powodu analizy zakresu pojęcia „okresu zatrudnienia” i okresu „pozostawania bez pracy” przeprowadzonej w oparciu o art. 51 § 1 k.p. Skoro bowiem do „okresu zatrudnienia” z art. 51 wlicza się „okres pozostawania bez pracy” (przy spełnieniu określonych warunków), to wlicza się też „okres pracy”. Oznacza to, że w tym akcie prawnym pojęcie „okresu zatrudnienia” jest szersze od pojęcia „okresu pracy” oraz „okresu pozostawania bez pracy”- a więc odwrotnie niż w UOPS”.

Na ustawodawcy pozytywnym spoczywa nie tylko obowiązek pozytywny stanowienia przepisów i procedur udzielających ochrony prawnej prawom majątkowym, ale także obowiązek negatywny powstrzymania się od przyjmowania regulacji, które owo prawo mogłyby pozbawiać ochrony prawnej lub też ochronę tę ograniczać.

Tym samym, za niekonstytucyjne należy rozumieć rozumienie przepisu 38 ust. 5 UOPS w zw. z art. 2 UOPS ten sposób, iż wymaga on świadczenia pracy w charakterze pracownika samorządowego ściśle w dniu nabycia prawa do nagrody jubileuszowej. Z literalnego brzmienia przepisu wynika wprost, że okresy zatrudnienia mają być jedynie „zakończone”. Co istotne, art. 38 ust. 5 UOPS należy powiązać z art. 2 UOPS, zgodnie z brzmieniem którego « przepisy ustawy stosuje się do pracowników samorządowych zatrudnionych w 3) urzędach gmin”. Uściślając, niekonstytucyjne jest takie rozumienie „okresu pracy” z art. 38 ust. 5 UOPS, które wymaga, aby osoba posiadająca status pracownika samorządowego (w świetle art. 2 UOPS) była jeszcze „zatrudniona” ściśle w dniu nabycia uprawnienia do uzyskania nagrody jubileuszowej, zaś np. zatrudnienie (nawiązanie stosunku pracy) jako pracownik samorządowy dzień później- niweczyłoby takie uprawnienie. Szczególnie, sytuacja taka nie powinna dotyczyć pracowników dotkniętych wadliwym (niezgodnym z prawem) rozwiązaniem stosunku pracy.

Sytuacja taka pozostawałaby w sprzeczności nie tylko z konstytucyjną deklaracją szczególnej ochrony pracy (art. 24 Konstytucji), gwarancjami ochrony innych niż własność praw majątkowych (art. 64 ust. 1 Konstytucji) oraz zasadami sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji). Stan, w którym system prawny chroni interesy pracownika dotkniętego

wadliwym (niezgodnym z prawem) rozwiązaniem stosunku pracy bez wypowiedzenia nieefektywnie i częściowo, a równocześnie, w zakresie wykraczającym poza treść art. 58 k.p., zwalnia z odpowiedzialności podmiot dokonujący tej czynności prawnej w sposób niezgodny z prawem, jest niewłaściwy.

Po stronie skarżącego niewątpliwie powstała ekspektatywa nabycia prawa do nagrody jubileuszowej, co wynikało choćby z faktu, iż przez całe swoje życie zawodowe posiadał taki status. Tego rodzaju ekspektatywa powinna być chroniona również jako prawo podstawowe w oparciu o treść art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz.U. z 1995 r., Nr 36, poz. 175/1), który stanowi, że każda osoba fizyczna i prawna ma prawo do poszanowania swego mienia. Nikt nie może być pozbawiony swojej własności, chyba że w interesie publicznym i na warunkach przewidzianych przez ustawę oraz zgodnie z ogólnymi zasadami prawa międzynarodowego.

Rozumienie art. 38 ust. 5 w zw. z art. 2 UOPS w ten sposób, iż wymaga on świadczenia pracy w charakterze pracownika samorządowego w dniu nabycia prawa do nagrody pozbawia pracowników samorządowych prawa do nabycia nagrody jubileuszowej za określony staż pracy.

ZAŁĄCZNIKI

- 1) pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej;
- 2) wyrok Sądu Rejonowego w K z dnia października 2015 roku (sygn. akt)
- 3) wyrok Sądu Okręgowy w O - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G z dnia maja 2020 roku w postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą wraz z dowodem dokumentującym datę doręczenia (koperta oraz wydruk z systemu śledzenia przesyłek eMonitoring Poczty Polskiej) ;
- 4) 5 odpisów skargi konstytucyjnej (wraz z w/w wyrokami) dla uczestników postępowania.

RADCA PRAWNY

Olga Zinkiewicz-Będzirowska
GD/GD/2956